

Родове на поезіята. — Първиятъ съставителъ на теоріята на поезіята былъ у Гърците Аристотель, (*) който дѣлилъ сичкытъ поетически произведения на три рода: лирически, епически и драматически. *Лирически* той нарича оныѣ, въ които са изразява личното чувство на самыя поетъ; *епически* — въ които са разказа за нѣкоя измыслена случка; *драматически* — въ които, посредствомъ дѣйствиѣ или постѣпки изобразява са борба на разумната воля на чловѣка съ неговыѣ страсти. На-сетѣ у Римлянытъ и ново-европейскытъ народы съ тѣзи три рода поетически произведения были пріеты еще двѣ: *дидактически* и *описателны*. *Дидактическата* поезія предавала каква-годѣ правоучителна мысль въ привлекателна картина; а *описателната* поезія изобразявала само хубостыта на природата.

По-новыѣ теоретицы са обърнали пакъ къмъ дѣленіето на Аристотеля. Като основа за дѣленіето на поезіята само на три рода служи туй, че *лирическата* поезія, като изобразява вътрѣшния миръ на поета (сир. чувствата които го въодушевяватъ: радость, тѣга, спомѣны, надѣжда и пр.), представи настоящето; *епическата* поезія, като изобразява външния миръ съ помощта на измыслено едно събытіе, или което са вече свършило, представи преминалото; а *драматическата* поезія, като изобразява вътрѣшната борба на чловѣка въ дѣйствиѣ, което произхожда предъ очитѣ на зрителя, представи сливането на вътрѣшното съ външното, на сегашното съ преминалото. Тѣй лирическата поезія са отличава съ топлина на чувствата или одушевеніе; епическата — съ спокойствіе на разказа; драматическата — съ живость на дѣйствието. На пр. пѣсеньта е произведение лирическо, романътъ — епическо, комедіята и трагедіята — драматически.

(*) Знаменитъ Философъ, наставникъ на Александра великого, живѣлъ е въ IV-й вѣкъ преди Христа.